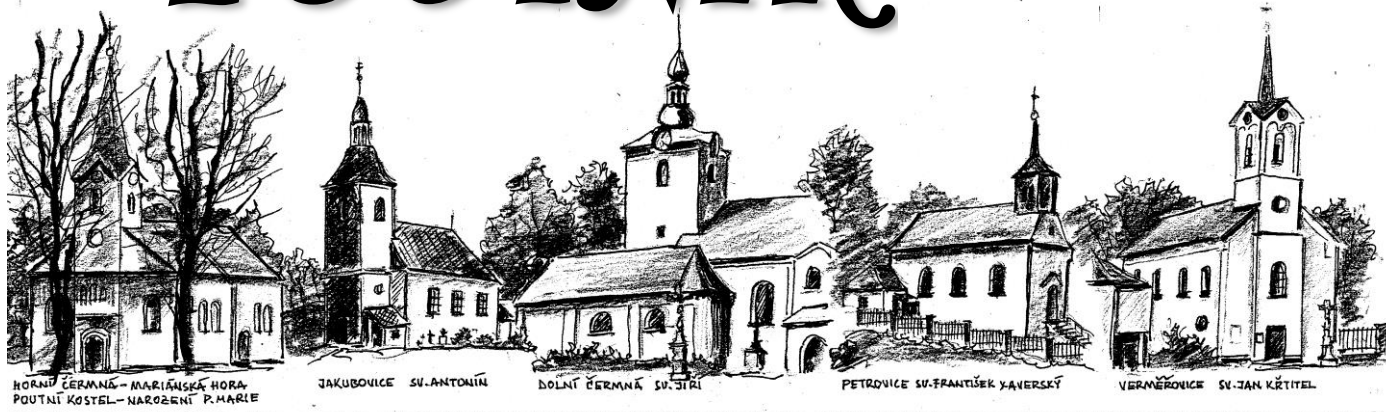

MARIA A EUCHARISTIE

Ten, kdo zběžně prolístuje Nový zákon, velmi snadno nabude dojmu, že se v něm o Ježíšově matce Panně Marii příliš mnoho nemluví. A třebaže míst, která se o ní výslovně zmiňují (jen celkem dvanáct perikop), vůbec to neznamena, že by Maria nebyla významnou postavou alespoň některých novozákonních spisů.

Jákos pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš, řečený Kristus (Mt 1, 16). Mariina přítomnost v rodokmenu Ježíše Krista zdůrazňuje, že při jejím mateřství zasahuje sám Bůh.

Milostí zahrnutá (Lk 1, 26-38), matka mého Pána (Lk 1, 39-56), rozjímání uchovávaného slova (Lk 2, 1-52) a modlící se církev (Sk 1, 14). Nový zákon obsahuje kolem 150 veršů, které se vztahují k Panně Marii, a z toho asi 90 nacházíme u sv. Lukáše. Je to tedy autor, jenž o Matce Boží hovoří nejvíce.

V nejpozději sepsaném evangeliu sv. Jana nacházíme dvě události, které nezachycuje sv. Lukáš: svatbu v Káni Galilejské (J 2, 1-12) a Mariinu přítomnost pod křížem (Jan 19, 25-27). Oba příběhy, každý po svém, odhalují krásu vztahu existujícího mezi Ježíšem a jeho matkou.

Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. (Jan 19, 27). Učedník přijal matku k sobě. Toto vyjádření spíše všeobecně, jak se zdá, naznačuje iniciativu plnou respektu a lásky nejen hostit Marii ve svém domě, nýbrž především žít duchovní život ve společenství s ní. Vždyť řecké vyjádření, doslovně přeložené „Přijal ji mezi svá dobra“ neznamena hmotné statky, ale duchovní dobra přijatá od Krista: milost, Slovo, Ducha, Eucharistii. Mezi těmito dary, kterých se mu dostává, protože ho Ježíš miluje, učedník přijímá Marii za matku a vytváří s ní hluboké společenství života.

(Národní eucharistický kongres 2015, Maria a eucharistie), oJ

MARIA A BOLEST

Tradice připsala Marii, matce Božího syna, sedm bolestí: Simeonovo proroctví, útěk do Egypta, hledání Ježíše na pouti do Jeruzalémského chrámu, setkání s Ježíšem na křížové cestě, jeho ukřižování, snímání z kříže a uložení do hrobu. Proč si máme tyto její bolesti dnes připomínat? Odpověď je jednoduchá: abychom dokázali najít a oslovit své vlastní zklamání.

Dnes není třeba naše bolesti překonávat vírou nebo nějak potlačovat. Dnes si můžeme, chceme-li, poplakat. Smíme se legitimně cítit bezmocní, osamělí či nepochopení. Neměli bychom se ale ve svých bolestech příliš šťourat. Spolu s Marií je můžeme prostě a jednoduše předložit Bohu. Nejde zde jen o její přímluvu, ta je samozřejmá, ale o to, že nám Maria ukazuje způsob, jak zacházet s utrpením. My lidé máme dvě možnosti, jak se k bolesti postavit. První je tzv. mužský přístup: ten se snaží vzít bolest aktivně na sebe, zatnout zuby, vydržet a přestát. Pouští se do utrpení jako do boje o úspěch a vliv a snaží se z toho boje vyjít jako vítěz. Jeden burzovní makléř dostal vysokou horečku a zimnici. Leží v posteli a jeho žena k němu zavolá lékaře. „Jak to vypadá s jeho horečkou?“ vyptává se lékař jeho ženy. „Pořád stoupá. Ráno měl 38, v poledne 39...“ Nemocný se probere z mrákot a zašeptá: „při čtyřiceti prodat.“ My muži se s bolestí buďto násilím pereme, anebo zcela rezignujeme a propadneme malomyslnosti.

Maria nám ukazuje ženský přístup. Ten se snaží utrpení pochopit a nést je s vírou a láskou, dokud se z něho nezrodí něco nového. Oba přístupy jsou důležité. Panna Maria dokázala utrpení, jež nemohla změnit, přijmout. Na oděvu nejpočetnějšího severoamerického indiánského kmene Navahů byla vždy na jednom místě do vzoru vetkána nějaká nedokonalost, chyba. Indiáni totiž chápali dokonalost podobně jako Ježíš nebo Maria. Dokonalost pro ně nebyla úplnou bezchybností, ale schopností začlenit do života i jistou míru nedokonalosti. A o to se můžeme snažit všichni.

(z knihy Pavla Konzubla Nesesmoliš), oJ

RŮŽENEC - MODLETE SE KAŽDÝ DEN, ABY VAŠE SRDCE ZŮSTÁVALO BLÍZKO BOHU (5. POKRAČOVÁNÍ)

Pokračujeme v našem rozjímání nad radostným růžencem. Tentokrát se zaměříme na čtvrté tajemství spjaté s chvílí, kdy Marie a Josef odnesli do chrámu své štěstí – novorozeného syna.

Úvaha nad tajemstvím obětování Ježíše v chrámu

Pro pochopení významu obětování v chrámu obraťme nejdřív pozornost k osobitému způsobu, jakým Židé vyjadřovali své náboženské přesvědčení. Jejich vyznání víry mělo více charakter životního stylu - způsobu života od narození až do smrti, který je v souladu s Boží vůlí tak, jak ji Izraelci pochopili a přijali za svou. Nejdůležitějším obřadem po narození chlapce byla obřízka. Příkaz o ní se nachází v První knize Mojžíšově (17,12) a je označen jako smlouva Abraháмова: „Každý mužského pohlaví, jemuž je osm dní, ať je u vás obřezán.“ Izraelci tak slibovali

věrnost Bohu na oplátku za jeho lásku. K náboženským povinnostem spojeným s narozením patří i obřad zvaný „výkup prvorozeného“. Při něm je pro Hospodina symbolicky vykupován chlapec, který se matce narodí jako první dítě. Židé si tímto připomínali, že při desáté egyptské ráně byli prvorození Izraelité ušetřeni.¹⁾

Přenesme se nyní do chvíle, kdy čerství rodiče, Marie a Josef, přinášejí svého syna do chrámu. Jsou šťastní a hrdí, i když stále ještě musí trpělivě zachovávat rodinné tajemství pravé totožnosti svého děťátka. Při této slavnosti se stává něco pozoruhodného – starý muž Simeon a zbožná prorokyně Anna projevují pozornost jejich synovi. Marie nemá žádné obavy a dává Ježíška do rukou starci. Oči Simeona zazářily radostí, žehná dítěti i rodičům a celou svou duší velebí Boha. Jeho mnohaletá trpělivá důvěra a čekání jej dovedly k cíli, a tak z vnuknutí Ducha svatého prorokuje o významném poslání, ale také o velké bolesti, která bude s cestou Ježíše spojena.

Pokud uvěříme, že nejdůležitějším zdrojem lásky pro náš život je Bůh, pak vyvstane otázka, jakými cestami vstupuje Boží láska do našeho srdce. I když je nám nabízena darem, musíme o ni aktivně usilovat. Pokorně, ale s vědomím, že na tom opravdu záleží, investovat svůj čas, a tak postupně vrstát do Boží blízkosti a proměňovat své smýšlení v Kristovo smýšlení.

A tady mohou být Marie a Josef velkým vzorem pokorného přístupu. Přestože žili blízko samotného Ježíše, podřizovali se plnění náboženských povinností, které jim jejich víra ukládala, a nesnažili se z nich vymanit, ani když jim Simeon vyjevil, že je čeká velká bolest. Pokračovali ve

svém životě, vychovávali Ježíše v láskyplné atmosféře a neustále se obraceli k Bohu.²⁾

Zkušenost ze života aneb „Porady“

Jednoho dne jsem měl před sebou službu, která nepatří mezi ty příjemné. Účast na dvou poradách, kde je potřeba sedět a naslouchat věcem, se kterými nemám moc společného a kterým kolikrát ani moc nerozumím. Ale hned ráno jsem si při rozjímání uvědomil, že je potřeba plnit Boží vůli tak, jak ji plnil i Ježíš, což pro mě ten den znamenalo právě účast na těchto poradách. Snažil jsem se tam jet s tímto postojem, přestože jsem se do něj musel trochu nutit a vůbec se mi tam nechtělo. Nakonec jsem ale viděl, že se na těchto poradách začaly řešit věci, pro které nikdo dlouho nenacházel vhodná řešení. Hodně mě to povzbudilo, abych dobře sloužil – a hlavně s láskou – i v dalších situacích a činnostech toho dne (rozhovory, telefonáty, poučení snoubenců...). Večer jsem pak cítil radost ve své duši, protože jsem se snažil plnit vůli Otce.³⁾

¹⁾ převzato z *Dómského zpravodaje, farnost Olomouc*, <http://www.hostyn.cz/judaismus.htm>

²⁾ volně podle *Immaculée Ilibagiza – Růženec mi zachránil život, Cesta 2014, str. 129-136*

³⁾ převzato z časopisu *Nové Město*, 1/2010, str. 16, autor M. Š.

Obrázky stažené ze stránek <http://www.lds-memes.org/memes/1410-Luke-2-25-26.shtml>

PROČ TO DĚLÁTE?

V mé zemi vládne válka. Před nějakou dobou byla naše vesnice přepadena nepřátelskou armádou a vyplněna. Ještě jsem v sobě cítila ten děs, když jednoho dne přišel do nemocnice, kde pracuji, jeden mladý muž s velkou ránou.

Podle jeho výslovnosti jsem hned poznala, že patří k té národnostní skupině, která nám způsobila tak strašlivé utrpení. Spontánně se ve mně vynořily pocity zlosti, nenávisti a dokonce chuť po pomstě.

„Prosím, pomoz mi přijmout i tohoto člověka,“ obrátila jsem se s prosbou na Boha. Takřka jako odpověď se mi vynořila věta z evangelia: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“

Podívala jsem se na toho mladého muže a viděla jsem, že má strach, abych se nedověděla o jeho původu. Respektovala jsem to a nepožadovala jsem od něho žádný osobní průkaz. Neměl zdravotní pojištění a nemohl ošetření ani předem zaplatit. „To nějak zvládneme,“ řekla jsem a ošetřila jsem jeho ránu.

Během následujících dní jsem se musela pokaždé hodně překonávat, když jsem měla jít do jeho pokoje. Ale ta věta z evangelia mi dávala sílu. Když jsem mu jednou ránu převazovala, zeptal se: „Proč to děláte? Vždyť mě vůbec neznáte.“

Když byl propuštěn, děkoval mi. „A ještě se vám musím k něčemu přiznat,“ řekl. „Nemusíte mi nic říkat,“ odpověděla jsem. „Vím to celou dobu.“ Byl očividně dojatý. Připustil, že se na těch bojích podílel. „Nikdy jsem si nemyslel, že by odpuštění a usmíření bylo možné, vy jste mi ukázala opak.“

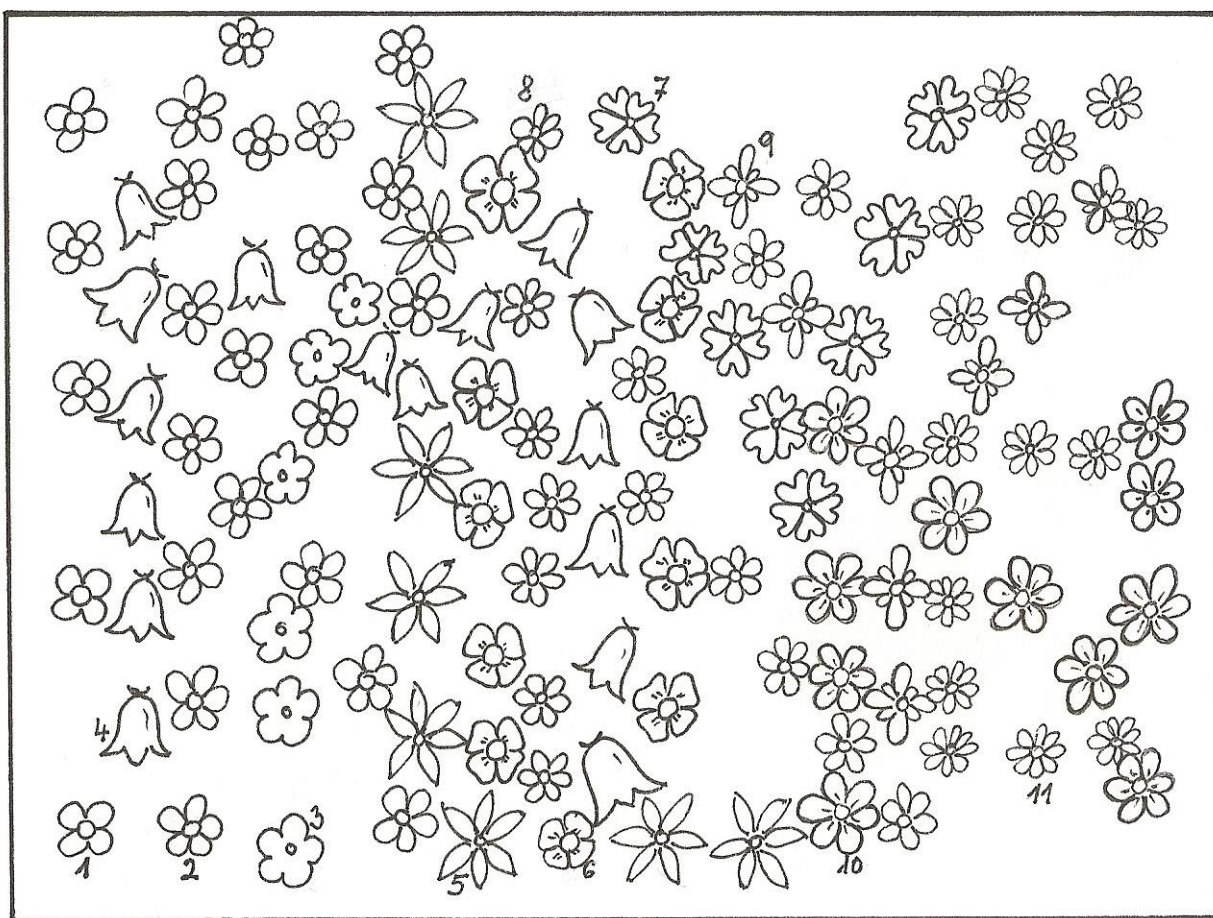
H. N. (Blízký východ)

AHOJ DĚTI!

Prožíváme květen – jeden z nejkrásnějších měsíců v roce. Vše v přírodě je v rozpuku, úplně překypuje životem, kvete a jásá. Člověk se může těšit krásou nejrůznějších květů a vůní. Pěknou kytíčkou uděláte také radost všem maminkám, které v květnu slaví pravidelně svůj svátek – Den matek. Tento jeden den zároveň vybízí k tomu, abychom nezapomněli a uvědomili si, že vlastně celý květen je jeden velký svátek – mariánský měsíc, tedy zasvěcený naší Mamince Panně Marii. Na ni máme myslet, modlit se k ní a spoléhat na její mateřskou pomoc, protože ona je naše velká (TAJENKA).

Obrázek plný květů čeká na vaše pastelky. Jsou na něm různé druhy květů. Každý druh vybarvíte podle legendy odpovídající barvou a pozorně si prohlédněte rozložení květů. Dodržte postup vybarvování podle čísel a uvidíte... Víc už neprozradím, myslím, že tajenku odhalíte.

Legenda: 1 – bílá, žlutý střed, 2 – žlutá, černý střed, 3 – světle modrá, 4 – fialová, 5 – červená, 6 – oranžová, 7 – světle růžová, 8 – béžová, 9 – žlutá, bílý střed, 10 – bílá, oranžový střed, 11 – tmavě růžová

(Otazníček)

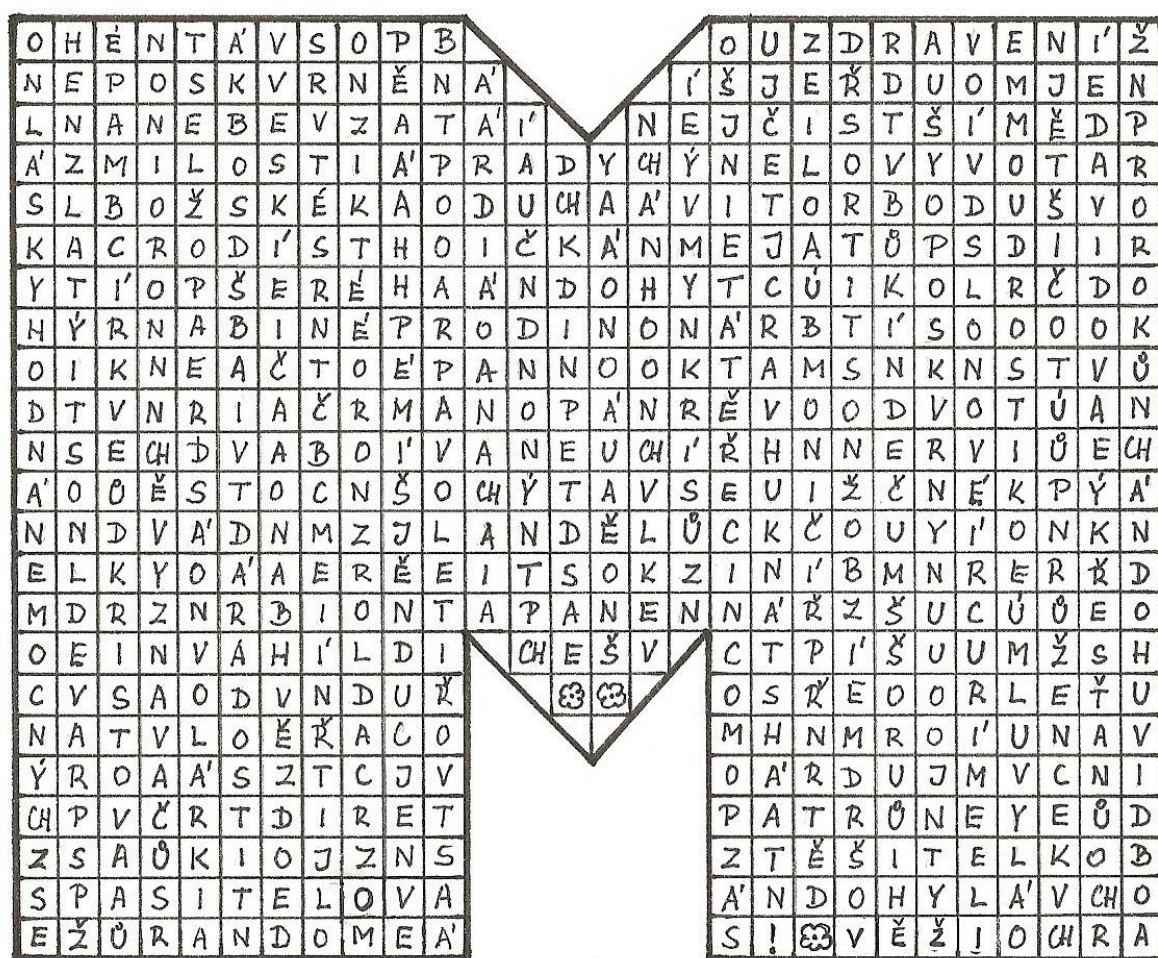
PRO STARŠÍ:

Panna Maria. Kolika krásnými písněmi lze naši nebeskou Matku opěvovat, chválit? Kolika slovy lze vyjádřit její velikost...? Vyčerpávající odpověď můžeme najít třeba právě v Loretánské litanii. Abychom se jí věnovali trochu intenzivněji a měli také čas k zamyšlení, tvoří její přímluvy náplň osmisměrky, která svým tvarem symbolizuje písmeno M (máj – matka – Maria).

Oslovení, která se opakují vícekrát, jsou v osmisměrce uvedena pouze jednou. Ještě připomínám, že slova z dvojic nebo trojic nejsou umístěna vedle sebe, ale různě po celé osmisměrce. Každé slovo má své místo a žádná písmena se nepřekrývají. Výraz „z kosti“ hledejte jako jedno slovo. Řešením doplníte tajenku (37 písmen): Svatá (2 slova), svatá (2 slova), svatá (4 slova)!

Náplň osmisměrky:

Matko Kristova, církve, božské milosti, nejčistší, nejčudnější, neporušená, neposkvrněná, láskyhodná, obdivuhodná, dobré rady, Stvořitelova, Spasitelova - Panno nejmoudřejší, úctyhodná, chvályhodná, mocná, dobrotivá, věrná - Zrcadlo spravedlnosti - Trůne moudrosti - Příčina naší radosti - Stánku Ducha Svatého, vyvolených, zbožnosti - Růže tajemná - Věži Davidova, z kosti slonové - Dome zlatý - Archo úmluvy - Bráno nebeská - Hvězdo jitřní - Uzdravení nemocných - Útočiště hříšníků - Těšitelko zarmoucených - Pomocnice křesťanů - Královno andělů, patriarchů, proroků, mučedníků, vyznavačů, panen, všech svatých, počatá bez poskvrny hříchu dědičného, nanebevzatá, posvátného růžence, rodin, míru

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z řetězovky: „Slavení této památky je VRCHOLEM ŽIVOTA CÍRKVE a my neznáme zde na zemi žádné silnější pouto lásky, které by nás s Ježíšem mohlo spojit.“

(EJ)

TROCHA HUMORU...

Na hodině češtiny se ptá učitel: „Jeníku, co je to bajka?“

„To je... To je... například když se spolu baví vůl a osel jako my dva, pane učiteli.“

Pan farář byl na návštěvě ve velice zbožné rodině. Při odchodu se loučí se všemi a podá ruku i nejmladšímu synovi. Ten však mlčí. Rodiče syna povzbuzují: „Tak co se říká?“

„Pán Bůh zaplať, že odcházíte.“

(z knihy Nezbedův humor) -oJ-

SPOLEČNÁ PROCHÁZKA

Večer jsem se chtěla ještě krátce projít. Po pár metrech jsem potkala jednu sousedku, která venčila psa. Mluvila zrovna s někým jiným, tak jsem ji jen pozdravila a rychle kolem ní prošla. Ona za mnou ale volala a ptala se, jestli se ke mně může připojit. Počkala jsem na ni, ale trochu nerada jsem se přizpůsobila jejímu pomalému tempu. Zdravotně se jí nedařilo moc dobře. Byla často sama a měla stále velkou potřebu si s někým popovídat.

Po několika minutách odbočovala na malou postranní cestu, po které vždy chodí se svým psem. Využila jsem příležitosti, abych se s ní rozloučila, a rychlým krokem jsem šla dál ulicí, která byla souběžná s cestou, po níž se vydala. Nepřineslo mi to ale klid a pracovalo to ve mně. Neměla jsem dobrý pocit z toho, že jsem ji nechala samotnou, a sebekriticky jsem se ptala, jestli jsem své lásce příliš brzy nenastavila hranice. Na příští křižovatce jsem odbočila, a tak už jsem sousedku nemohla potkat. Ale myšlenka z komentáře k říjnovému Slovu života, že se máme sjednocovat do té míry, že se necháme „strávit“, a výzva, abychom milovali každého bližního, aby cítil, že je námi pochopený a milovaný, mě nenechávaly klidnou. Nakonec jsem se otočila a šla jsem zpátky ke křižovatce. Znovu jsem se tam s ní potkala. Ona se velmi zaradovala, když jsem jí řekla, že jsem si to rozmyslela a že s ní půjdu dál. Cestou přitom došlo k tak hlubokému a otevřenému rozhovoru, jako málokdy. Vyprávěla mi hodně o své nemoci a o tom, jak s ní žije. Snažila jsem se jí dobře naslouchat a připojit i něco ze své zkušenosti. Když jsme pak došly opět k domu, srdečně jsme se rozloučily. Sousedka mě spontánně objala. Jen málokdy jsem ji zažila tak uvolněnou. Také já jsem byla díky této společné procházce velmi obdarovaná a naplněná.

G. G.

AŽ NA VRCHOL

Autor knihy: Pablo Dominguez Prieto

Nakladatelství: Karmelitánské nakladatelství

Jestli vám název knihy připomíná jméno filmu, máte pravdu. Před časem bylo možno v našich kinech vidět filmový dokument Poslední vrchol o španělském knězi Pablo Prietovi, který tragicky zahynul v horách. Tato kniha je přepisem exercicií, které dával sestřám trapistkám těsně před svou smrtí.

Kniha se čte velmi příjemně, protože se jedná se o přepis mluveného slova. A zřejmě to bylo velmi přístupné mluvené slovo, prokládané příklady ze života a kořeněné jemným humorem. Ani nám na mysl nepřijde, že to vlastně přednášel věhlasný teolog a filosof z madridské univerzity sestřám trapistkám. To ale neznamená, že se tam píše pouze v lehkém tónu nebo o pohodlných skutečnostech.

Výjimečnost situace, odehrávající se mezi životem a jeho koncem, v níž tyto úvahy a modlitby vznikly, činí z knihy dvojí zázrak, sjednocenou krajinu nebe a země. Neboť Pablo již hovořil o milosti a smrti šifrou nebe. (z předmluvy)

Exercicie začaly tématem Objevit Boha je úchvatné. Otec Pablo pomocí příkladů ze života pomáhal dívat se na Boha novými očima, objevit, že Bůh je náš otec a my jsme jeho děti... kolikrát jsme to už slyšeli? Ale jde o to, tyto skutečnosti zažít a prožít. Jako základ a uvedení do duchovní obnovy je to výborné téma. Další přednášky se týkaly pokušení, vykoupení, sjednocení, eucharistie, společenství svatých atd. S rozechvěním jsem četla především kapitolu, nadepsanou Smrt – brána

k radosti ze společenství. Otec Pablo tam doslova říká:

Žiji se sestřičkou smrtí? Neboli žiji se skutečností smrti? Nejde o to, že bychom museli každý den v jednom kuse myslet na smrt, ale je to událost, na kterou nesmíme zapomínat, zvláště při exerciciích. ... Nelňte k tomu, co je ze světa, protože čas je krátký, je krátký, velmi krátký ... Pán se objeví, když to člověk nejméně čeká. Je třeba, abychom byli stále připraveni.

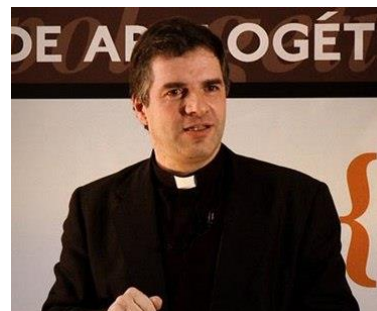
Také poznámky o pokoře jsou univerzální a stále aktuální, i když Otec Pablo cituje papeže Lva XIII.(1878–1903): Buď do hloubi duše přesvědčen o tom, že na světě není nic marnivějšího a směšnějšího než chtít být oceněn za nadání, které Ti ze své štědrosti propůjčil Tvůj Stvořitel.

Kniha (podobně jako Carrettova Poušť uprostřed města) může být výbornou pomůckou pro ty, kteří pro svoje pracovní nebo rodinné povinnosti nemohou odjet na klasické vícedenní exercicie.

Filmový dokument nám přiblížil Pabla Prieta ve vzpomínkách jeho přátel, a tato kniha nám pomůže seznámit se s jeho způsobem myšlení a života, s jeho prožíváním víry a kněžství.

Chci zmínit poslední povolání našeho zasvěcení, které je blízké všem. Mluvím o smrti, o milostném setkání s Ženichem ve věčném objetí. Každý máme svůj určený den a svou hodinu, kterou Otec od věčnosti zná. Ptám se tedy, zda bychom neměli tento den a tento dar očekávat se stejným nadšením, horlivostí, touhou a chvěním, s jakým očekáváme události pozemského života. Prosím Ducha Svatého, aby nás uschoptil vidět náš život pohledem, který se nám naskytne v konečný okamžik. Co bude významné v hodině smrti, je významné už teď. Co bude v té chvíli podružné, je podružné už nyní. Důležitý je pouze Kristus a láska.

[Markéta Šmerdová](#) www.katolik.cz

NOVÁ RŮŽENCOVÁ TAJEMSTVÍ

Svatý otec se ve svém apoštolském listu "Rosarium Virginis Mariae" (Růženec Panny Marie), který byl dne 16. 10. 2002 v poledne zveřejněn ve Vatikánu, věnuje především modlitbě růžence a významu této modlitby v životě současné církve.

Tradiční modlitba růžence má podle papeže nezměrnou hodnotu i v dnešní době. Proto, aby byla opět oživena praxe modlitby růžence ve společenstvích církve a rodin, ale i mezi jednotlivci, vyhlásil papež od října roku 2002 do října 2003 „Růžencový rok“.

Jan Pavel II. vidí Růžencový rok jako kontinuální pokračování Jubilejního roku a praktickou reflexi apoštolského dopisu „Novo Millennio Ineunte“ (Na počátku nového tisíciletí.) Růžencový rok je zároveň oslavou 120. výročí od vydání encykliky „Supremi Apostolatus Officio“ 1. 9. 1883 papežem Lvem XIII., který jako první v tomto dokumentu označil modlitbu růžence jako mocnou zbraň v boji se zlem. Přestože Svátý otec podporuje tradiční formu modlitby růžence, je si vědom potřeby aktualizace této modlitby v současné církvi. Proto navrhl dalších 5 růžencových tajemství, tzv. „Tajemství světla“, která jsou inspirována událostmi Kristova veřejného působení. Svátý otec připomněl, „že to bylo právě v letech Ježíšova veřejného působení, kdy se nám nejzřetelněji zjevilo Kristovo tajemství - tajemství světla: Pokud jsem na světě, jsem světlo světa“ (J 9,5). Nová růžencová tajemství nemají nahradit tradiční tajemství růžence radostného, bolestného a slavného, ale mají být jejich vhodným doplněním.

Zvláště se doporučuje modlit se růženec „Tajemství světla“ o nedělích a svátcích. Nová tajemství připomínají následující události z období Kristova veřejného působení:

1. Kristův křest v Jordánu (Mt 3,13-17)

Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Tu mu již Jan nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

2. Kristův zázrak v Káně Galilejské (J 2,1-12)

Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“ Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“ Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“ Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj. Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno - nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli - zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve, když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. Potom odešel Ježíš, jeho matka, bratři i učedníci do Kafarna a zůstali tam několik dní.

3. Kristovo hlásání Božího království a výzvy k obrácení (Mk 1,15)

Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium.“

4. Proměnění Krista na hoře (Lk 9,28-36)

Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmlouvali s ním dva muži - byli to Mojžíš a Eliáš; zjeví se v slávě a mluví o cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním. Vtom se ti muži začali od něho vzdalovat; Petr mu řekl: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. A z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouchejte.“ Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. Oni umlkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli.

5. Ustanovení eucharistie, jako svátostného vyjádření Kristovy velikonoční oběti (Mt 26,26-28)

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetí smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů.“

Ustanovením nových růžencových tajemství tak papež Jan Pavel II. navázal na jednoho ze svých předchůdců, Pia V., který v roce 1569 ustanovil dodnes běžně užívanou formu modlitby růžence, která se zaměřuje na 15 příběhů (tajemství) z Kristova a Mariina života.

(z www.pastorace.cz) -oJ-

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 3. 5. – 17.30 hod.	Austrálie – cestopis Josef Karel Sál Orlovny v Dolní Čermné
Pá 15. 5. – 19.00 hod.	Ladislav Zibura – 40 dní pěšky do Jeruzaléma - cestopis Kino v Jablonném nad Orlicí
Ne 17. 5.	Kopečková pout' – mše sv. 9.00 hod, 10.15 hod. Letohrad
Ne 31. 5.	Pochod pohádkovým lesem Dolní Čermná

ŽIJU S PATOLOGICKÝM LHÁŘEM

Autor: Eva Tomková

Patologické lhaní se těžce diagnostikuje a je téměř neléčitelné. Pokud někoho takového znáte, gratulujeme. Je to vzrušující obohacení klidných vztahů, které kolem sebe jinak máte. Ale jestli s takovým člověkem žijete, pak upřímnou soustrast.

Martin se oženil před jedenácti lety. „Už před svatbou se stávalo, že na otázku, kde byla, mi Jana odpověděla, že v papírnictví, a přitom byla v potravinách,“ napsal o svém vztahu s mýtomankou 38letý muž z Brna. „Vymýšlela si i v situacích, kde ji muselo hned být jasné, že na to přijdu. Třeba když šla s kamarádkou do kina, řekla mi, že byla na jiném filmu, než doopravdy byla. Prostě začal jsem si věci ověřovat a zjistil jsem, že mi lže v naprostých hloupostech, jako by ji to bavilo. Chtěl jsem s ní o tom mluvit, ale nějak to nešlo. Občas se rozbrečela a jindy z toho zkrátka vybrusila.“

Za pár let, to už jsme byli svoji, začala mít velké problémy. Například při jednom pohovoru v práci řekla, že umí plynule francouzsky. Oni ji vzali a ona naštěstí zpanikařila a všechno mi řekla. Že jim lhala a že ani neví proč. Byl jsem se poradit za svým kamarádem psychologem a ten mi řekl, že tohle léčit nejde a že mám před sebou dvě cesty: buď od ní odejít, anebo se stát spolupachatelem. Miluji ji, takže jsem se stal spolupachatelem. Zavolať jsem do té práce, kde byl problém s francouzštinou, a řekl, že manželka musela jít na operaci a do práce nenastoupí. Moje žena se na mě dívala s otevřenou pusou, a když jsem položil mobil, objala mě a od té doby jsme nejlepší přátelé, spolupachatelé. Domluva zní takto: já jí pomůžu ze všech průšvihů a ona bude se mnou mluvit o své nemoci. Ví, že lže i mně, ale po jedenácti letech se naučila, že může za mnou kdykoli přijít a říct: „Víš, jak jsem ti před rokem řekla, že jsem ty peníze utratila za šaty, tak nebyly to šaty, ale halenka.“ A já ji pochválím a zajdeme na večeři. Myslím, že je pro ni velkou úlevou, že to vím. Nastudoval jsem si, co se dalo, a snažím se jí poskytovat všechno, co ji na lhaní vzrušuje. Snažím se jí dávat dostatek obdivu, věnuji naprostou pozornost všemu, co říká, aby neměla pocit, že si mě musí získat šokujícími informacemi, které si vymyslí. Ví, že teď vypadám jako dokonalý muž, který je chudák. Ale není to pravda. Žít s takovým člověkem, jako je moje žena, je naprosto fascinující. S nikým si nepopovídám tak dobře jako s ní. Jít s ní do společnosti je naprostý požitek, nemusím se za ni stydět, bravurně ovládá konverzaci, je vtipná a lidé ji mají rádi. Dívat se s mou ženou na film nebo poslouchat hudbu je umělecký počín. Dokáže díky své fantazii dát všemu několik rovin a je schopna interpretovat cokoli, na co ukázu prstem. A hlavně její nemoc je naše společné tajemství, které známe jen my dva a několik našich přátel. A já miluji ty momenty, kdy mě těsně před usnutím chytne za ruku a zašeptá: „Dneska jsem ti lhala jen třikrát.“ A já na to: „Já vím.“ A pohládím ji po vlasech.“

Vybráno z časopisu

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Květen 2015			
Ne 3. 5.	5. neděle velikonoční	7.30	Langrovi 173
		16.00	Pecháčkovi MH
Ne 10. 5.	6. neděle velikonoční	7.30	Kunertovi 458
		16.00	Málkovi 77 HČ
Ne 17. 5.	7. neděle velikonoční	7.30	Kyšperkovi 128
		16.00	Macháčkovi ml. 180 HČ
Ne 24. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	7.30	Marešovi 264 HČ
		16.00	Marešovi 409
Ne 31. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice	7.30	Kužilkovi 202 HČ
		16.00	Moravcovi 267

Červen 2015			
Ne 7. 6.	10. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 271
		16.00	Moravcovi 267
Ne 14. 6.	11. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 53
		16.00	Klekarovi 292
Ne 21. 6.	12. neděle v mezidobí	7.30	Šebrlovi 415
		16.00	Pecháčkovi MH
Ne 28. 6.	13. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 55
		16.00	Židkovi 65

Příležitost ke svátosti smíření:

V Dolní Čermné v neděli 7:00 h. – 7:25 h. a v ostatní dny 30 minut přede mši svatou. Na Mariánské Hoře v neděli 15:30 h. – 15:55 h.

Úkol pro děti:

Úkol na mši svatou v neděli 10. 5. 2015 v 10:30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli, ...: Co se stalo, když si šel Tobijáš umýt nohy? (Tób 6,2-9)

Církevní manželství uzavřeli:

na Mariánské Hoře 25. 4. 2015 Eva Brandejsová a Michal Svoboda z Dolní Čermné

Novomanželům Svobodovým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
neděle 3. května 2015
19. a 20. týden / 2015

BOHOSLUŽBY A AKCE:

Pondělí 4. května	po 5. neděli velikonoční, Sv. Floriána		
Úterý 5. května	po 5. neděli velikonoční	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Marii a Josefa Trejtnarovy a syna Josefa
Středa 6. května	Sv. Jana Sarkandera, kněze a mučedníka	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Boží požehnání a duše v očistci
Čtvrtek 7. května	po 5. neděli velikonoční	7:30 14:15	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky příprava na první svaté přijímání
Pátek 8. května	Panny Marie, Prostřednice všech milostí	18:30 19:00	výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Ladislava Vacka, bratra a rodiče z obojí strany
Sobota 9. května	po 5. neděli velikonoční	19:00	mše sv. ve Verměřovicích - za živé a zemřelé z rodiny Rousovy
NEDĚLE 10. května	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ SVÁTEK MATEK V Petrovicích slavíme poutní slavnost sv. Františka Xav.	7:30 9:00 10:30 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za rodiče Majtánovy, dceru a duše v očistci mše sv. v Petrovicích - za rodinu Krátkých a rodiče z obojí strany mše sv. v Dolní Čermné - <i>zaměřená pro děti</i> - za Václava Vávru, rodiče, sourozence a celý rod mše svatá na Mariánské Hoře - za nová kněžská a řeholní povolání
Pondělí 11. května	po 6. neděli velikonoční		
Úterý 12. května	po 6. neděli velikonoční	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Vávrovu a Cejnarovu
Středa 13. května	Panny Marie Fatimské	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Růženu Šimkovou, manžela a zetě
Čtvrtek 14. května	Slavnost Nanebevstoupení Páně	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky - <i>doporučený svátek</i>
Pátek 15. května	po 6. neděli velikonoční Začíná devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha Sv.	14:15 18:30 19:00	příprava na první svaté přijímání výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Františka a Marii Komárkovy, sourozence a celý rod
Sobota 16. května	Svátek Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	9:00 19:00	schůzka ministrantů mše sv. v Petrovicích - za Ladislava Nováka a rodiče
NEDĚLE 17. května	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ Den modliteb za sdělovací prostředky	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Marušku Hrdinovou mše sv. ve Verměřovicích - za Josefa Ryšavého, Františka Havla a oboje rodiče mše svatá na Mariánské Hoře - za Vojtěcha Formánka, rodiče a bratra

POUTNÍK, KVĚTEN 2015

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 17. května 2015, Poutník vyjde 31. května 2015

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová, Z. Ježek

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.